

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Rozeslána dne 31. ledna 2006

Cena Kč 35,-

O B S A H:

18. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o potlačování financování terorismu

18

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 9. prosince 1999 byla v New Yorku přijata Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 6. září 2000.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 27. prosince 2005.

Při ratifikaci Úmluvy bylo současně učiněno následující oznámení České republiky:

„V souladu s článkem 7 odstavcem 3 Úmluvy Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v článku 2 Úmluvy ve všech případech stanovených v článku 7 odstavci 2 Úmluvy.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 26 odst. 1 dne 10. dubna 2002. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle článku 26 odst. 2 dne 26. ledna 2006.

Anglické znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism

Preamble

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations, contained in General Assembly resolution 50/6 of 24 October 1995,

Recalling also all the relevant General Assembly resolutions on the matter, including resolution 49/60 of 9 December 1994 and its annex on the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, in which the States Members of the United Nations solemnly reaffirmed their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, paragraph 3, subparagraph (f), in which the Assembly called upon all States to take steps to prevent and counteract, through appropriate domestic measures, the financing of terrorists and terrorist organizations, whether such financing is direct or indirect through organizations which also have or claim to have charitable, social or cultural goals or which are also engaged in unlawful activities such as illicit arms trafficking, drug dealing and racketeering, including the exploitation of persons for purposes of funding terrorist activities, and in particular to consider, where appropriate, adopting regulatory measures to prevent and counteract movements of funds suspected to be intended for terrorist purposes without impeding in any way the freedom of legitimate capital movements and to intensify the exchange of information concerning international movements of such funds,

Recalling also General Assembly resolution 52/165 of 15 December 1997, in which the Assembly called upon States to consider, in particular, the implementation

PŘEKLAD

Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu

Preamble

Státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy,

majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se udržení mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory dobrých sousedských a přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

hluboce zneklidněny celosvětovým nárůstem teroristických činů ve všech jejich podobách a projevech,

připomínající si Deklaraci přijatou při příležitosti padesátého výročí Organizace spojených národů, obsaženou v rezoluci Valného shromáždění č. 50/6 z 24. října 1995,

připomínající si rovněž všechny významné rezoluce Valného shromáždění týkající se této záležitosti, včetně rezoluce č. 49/60 z 9. prosince 1994 a její přílohy týkající se Deklarace o opatřeních za účelem odstranění mezinárodního terorismu, v níž členské státy Organizace spojených národů slavnostně znovu potvrzují své jednoznačné odsouzení veškerých teroristických činů, metod a praktik jako zločinných a neospravedlnitelných, ať už jsou spáchány kdekoliv a kýmkoliv, včetně takových, které narušují přátelské vztahy mezi státy a národy a ohrožují územní celistvost a bezpečnost států,

zaznamenávající, že Deklarace o opatřeních za účelem odstranění mezinárodního terorismu také podněcuje státy k naléhavému přezkoumání rámce existujících mezinárodněprávních ustanovení týkajících se prevence, represe a odstranění terorismu ve všech jeho podobách a projevech, s cílem zajištění toho, že bude existovat komplexní právní rámec zahrnující veškeré aspekty této záležitosti,

připomínající rezoluci Valného shromáždění č. 51/210 ze 17. prosince 1996, odstavec 3, písmeno (f), v níž toto shromáždění vyzývá všechny státy k podniknutí kroků pro zabránění financování teroristů a teroristických organizací a boj proti němu pomocí vhodných vnitrostátních opatření, ať už je takové financování prováděno přímo nebo nepřímo prostřednictvím organizací, které mají nebo prohlašují, že mají také charitativní, sociální nebo kulturní cíle, nebo které se zapojují také do takových protiprávních aktivit, jako je nezákonné obchodování se zbraněmi, obchodování s drogami a organizované vydírání, včetně využívání osob pro účely financování teroristických aktivit, a zejména je vyzývá k tomu, aby zvážily případné přijetí regulačních opatření pro zabránění a boj proti pohybům finančních prostředků podezřelých z toho, že jsou určeny pro teroristické účely, aniž by tato opatření jakýmkoliv způsobem kladla překážky volnosti oprávněného pohybu kapitálu, a zintenzívnily výměnu informací týkajících se mezinárodních pohybů takových finančních prostředků,

připomínající také rezoluci Valného shromáždění č. 52/165 z 15. prosince 1997, v níž toto shromáždění

of the measures set out in paragraphs 3 (a) to (f) of its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Recalling further General Assembly resolution 53/108 of 8 December 1998, in which the Assembly decided that the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 should elaborate a draft international convention for the suppression of terrorist financing to supplement related existing international instruments,

Considering that the financing of terrorism is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the number and seriousness of acts of international terrorism depend on the financing that terrorists may obtain,

Noting also that existing multilateral legal instruments do not expressly address such financing,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation among States in devising and adopting effective measures for the prevention of the financing of terrorism, as well as for its suppression through the prosecution and punishment of its perpetrators,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Funds" means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.
2. "A State or governmental facility" means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.
3. "Proceeds" means any funds derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence set forth in article 2.

vyzývá státy k tomu, aby zvážily zejména realizaci opatření stanovených v odstavcích 3 (a) až (f) její rezoluce č. 51/210 ze 17. prosince 1996,

připomínající dále rezoluci Valného shromáždění č. 53/108 z 8. prosince 1998, v níž toto shromáždění rozhodlo, že *ad hoc* komise, ustavená rezolucí Valného shromáždění č. 51/210 ze 17. prosince 1996, by měla vypracovat návrh mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu jako doplnění souvisejících existujících mezinárodních nástrojů,

mající na zřeteli, že financování terorismu vážně znepokojuje mezinárodní společenství jako celek,

zaznamenávající, že počet a vážnost aktů mezinárodního terorismu závisí na financování, které mohou teroristé získat,

zaznamenávající také, že existující mnohostranné právní nástroje se výslovně nezabývají takovým financováním,

jsouce přesvědčeny o naléhavé potřebě zdokonalení mezinárodní spolupráce mezi státy při navrhování a přijímání účinných opatření pro zabránění financování terorismu a rovněž tak pro jeho potlačování prostřednictvím stíhání a potrestání jeho pachatelů,

dohodly se na následujícím:

Článek 1

Pro účely této Úmluvy:

1. „Finanční prostředky“ znamenají majetek jakéhokoliv druhu, bez ohledu na to, zda hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, získaný jakkoliv, a právní listiny nebo dokumenty v jakémkoliv formě, včetně elektronické nebo digitální, dokládající vlastnictví takového majetku nebo podíl na něm, včetně – avšak mimo jiné – bankovních úvěrů, cestovních šeků, bankovních šeků, peněžních příkazů, akcií, cenných papírů, obligací, směnec a akreditivů.

2. „Státní nebo vládní zařízení“ znamená jakékoliv trvalé nebo dočasné zařízení nebo dopravní prostředek, který je používán nebo je obsazen představiteli státu, členy vlády, členy legislativy nebo justice nebo úředníky či zaměstnanci státu nebo jakéhokoliv jiného veřejného orgánu nebo subjektu nebo zaměstnanci či úředníky mezinárodní organizace ve spojitosti s jejich služebními povinnostmi.

3. „Výnosy“ znamenají jakékoliv finanční prostředky odvozené nebo získané, ať už přímo nebo nepřímo, prostřednictvím spáchání některého trestného činu uvedeného v článku 2.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

(a) An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or

(b) Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.

2. (a) On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the annex may declare that, in the application of this Convention to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in the annex referred to in paragraph 1, subparagraph (a). The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the depositary of this fact;

(b) When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

3. For an act to constitute an offence set forth in paragraph 1, it shall not be necessary that the funds were actually used to carry out an offence referred to in paragraph 1, subparagraphs (a) or (b).

4. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

5. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(c) Contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraphs 1 or 4 of this article by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:

Článek 2

1. Jakákoliv osoba spáchá trestný čin ve smyslu této Úmluvy, jestliže tato osoba jakýmkoliv prostředky, přímo nebo nepřímo, protiprávně a úmyslně poskytne nebo shromažďuje finanční prostředky se záměrem, aby byly použity, nebo s vědomím, že mají být použity, ať už plně nebo zčásti, za účelem uskutečnění:

(a) činu, který představuje trestný čin spadající do rozsahu jedné ze smluv uvedených v příloze a definovaný v takové smlouvě; nebo

(b) jakéhokoliv jiného činu, jehož provedením je zamýšleno způsobit smrt nebo vážné tělesné zranění civilní osobě nebo jakékoliv jiné osobě nehrající aktivní úlohu v nepřátelských akcích za situace ozbrojeného konfliktu, je-li účelem takového činu, ať už v důsledku jeho povahy nebo kontextu, zastrašit obyvatelstvo nebo přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby uskutečnila nebo se zdržela uskutečnění jakéhokoliv činu.

2. (a) Při uložení své ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu může stát – smluvní strana, který není smluvní stranou některé smlouvy uvedené v příloze, prohlásit, že při aplikaci této Úmluvy na tento stát – smluvní stranu nebude tato smlouva považována za obsaženou v příloze zmíněné v odstavci 1, písmeni (a). Toto prohlášení přestane být účinné, jakmile tato smlouva vstoupí v platnost pro tento stát – smluvní stranu, který tuto skutečnost oznámí depozitáři;

(b) Jestliže stát – smluvní strana přestane být smluvní stranou některé smlouvy uvedené v příloze, může učinit prohlášení předpokládané v tomto článku ve vztahu k této smlouvě.

3. Aby jednání představovalo trestný čin uvedený v odstavci 1, nebude nutné, aby finanční prostředky byly skutečně použity k provedení trestného činu zmíněného v odstavci 1, písmeni (a) nebo (b).

4. Jakákoliv osoba také spáchá trestný čin tehdy, jestliže se tato osoba pokusí o spáchání trestného činu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

5. Jakákoliv osoba také spáchá trestný čin tehdy, jestliže se tato osoba:

(a) podílí jako spolupachatel na trestném činu uvedeném v odstavci 1 nebo 4 tohoto článku;

(b) organizuje jiné osoby nebo jim dává pokyny, aby spáchaly trestný čin uvedený v odstavci 1 nebo 4 tohoto článku;

(c) přispěje ke spáchání jednoho nebo několika trestných činů uvedených v odstavci 1 nebo 4 tohoto článku prostřednictvím skupiny osob jednajících za společným účelem. Takovéto přispění bude úmyslné a bude buď:

- (i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in paragraph 1 of this article; or
- (ii) Be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State and no other State has a basis under article 7, paragraph 1, or article 7, paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 12 to 18 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of the offences.

Article 5

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in article 2. Such liability may be criminal, civil or administrative.
2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.
3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 above are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

- (i) učiněno s cílem podpory trestné činnosti nebo zločinného účelu této skupiny, přičemž taková činnost nebo účel zahrnuje spáchání trestného činu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku; nebo
- (ii) učiněno s vědomím záměru této skupiny spáchat trestný čin uvedený v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 3

Tato Úmluva nebude aplikována, pokud je trestný čin spáchán v jednom státě, údajný pachatel je občanem tohoto státu a je přítomen na území tohoto státu a žádný jiný stát není oprávněn uplatňovat jurisdikci podle článku 7, odstavce 1 nebo článku 7, odstavce 2, s výjimkou případů, na které se, pokud je to vhodné, použijí ustanovení článků 12 až 18.

Článek 4

Každý stát – smluvní strana přijme taková opatření, jaká mohou být nezbytná pro:

- (a) stanovení trestných činů uvedených v článku 2 jako kriminálních činů podle jeho vnitrostátního práva;
- (b) učinění těchto trestných činů potrestatelnými prostřednictvím příslušných sankcí, které berou v úvahu závažnou povahu těchto trestných činů.

Článek 5

1. Každý stát – smluvní strana přijme v souladu se svými vnitrostátními právními principy nezbytná opatření k tomu, aby právnickou osobu nacházející se na jeho území nebo zřízenou podle jeho zákonů bylo možno činit odpovědnou, jestliže se fyzická osoba odpovědná za řízení nebo kontrolu této právnické osoby dopustila v této funkci trestného činu uvedeného v článku 2. Taková odpovědnost může být trestněprávní, civilněprávní nebo správněprávní.

2. Taková odpovědnost vzniká bez újmy na trestní odpovědnosti fyzických osob, které se dopustily trestných činů.

3. Každý stát – smluvní strana zejména zajistí, aby právnické osoby mající odpovědnost v souladu s předchozím odstavcem 1 podléhaly účinným, úměrným a odrazujícím trestněprávním, civilněprávním či správněprávním sankcím. Takové sankce mohou zahrnovat peněžní sankce.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

Article 7

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State;

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft registered under the laws of that State at the time the offence is committed;

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), in the territory of or against a national of that State;

(b) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), against a State or government facility of that State abroad, including diplomatic or consular premises of that State;

(c) The offence was directed towards or resulted in an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act;

(d) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State;

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is

Článek 6

Každý stát – smluvní strana přijme taková opatření, jaká mohou být nezbytná, včetně případných vnitrostátních zákonů, pro zajištění toho, aby kriminální činy spadající pod tuto Úmluvu nebyly za žádných okolností ospravedlnitelné ohledy politického, filosofického, ideologického, rasového, etnického, náboženského nebo jiného podobného charakteru.

Článek 7

1. Každý stát – smluvní strana přijme taková opatření, jaká mohou být nezbytná pro ustavení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 2, pokud:

- (a) je tento trestný čin spáchán na území tohoto státu;
- (b) je tento trestný čin spáchán na palubě lodi plující pod vlajkou tohoto státu nebo na palubě letadla registrovaného podle zákonů tohoto státu v době spáchání tohoto trestného činu;
- (c) je tento trestný čin spáchán občanem tohoto státu.

2. Stát – smluvní strana může také ustavit svou jurisdikci nad jakýmkoliv takovým trestným činem, pokud:

- (a) takový trestný čin směřoval k uskutečnění nebo jeho výsledkem bylo uskutečnění trestného činu zmíněného v článku 2, odstavci 1, písmenu (a) nebo (b), na území tohoto státu nebo proti jeho občanu;
- (b) takový trestný čin směřoval k uskutečnění nebo jeho výsledkem bylo uskutečnění trestného činu zmíněného v článku 2, odstavci 1, písmeni (a) nebo (b), proti státnímu nebo vládnímu zařízení tohoto státu v zahraničí, včetně diplomatických nebo konzulárních místností tohoto státu;
- (c) takový trestný čin směřoval k uskutečnění nebo jeho výsledkem bylo uskutečnění trestného činu zmíněného v článku 2, odstavci 1, písmeni (a) nebo (b), páchaného jako pokus o přinucení tohoto státu k tomu, aby uskutečnil nebo se zdržel uskutečnění jakéhokoli činu;
- (d) takový trestný čin je spáchán osobou bez státní příslušnosti, která má své obvyklé bydliště na území tohoto státu;
- (e) takový trestný čin je spáchán na palubě letadla, jež je provozováno vládou tohoto státu.

3. Při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k této Úmluvě oznámí každý stát – smluvní strana generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů jurisdikci, kterou ustavil v souladu s odstavcem 2. Pokud dojde k jakémukoli změně, příslušný stát – smluvní strana ji generálnímu tajemníkovi okamžitě oznámí.

4. Každý stát – smluvní strana podobně přijme taková opatření, jaká mohou být nezbytná pro ustavení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 2 v případech, kdy údajný pachatel je přítomen na jeho území

present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 or 2.

5. When more than one State Party claims jurisdiction over the offences set forth in article 2, the relevant States Parties shall strive to coordinate their actions appropriately, in particular concerning the conditions for prosecution and the modalities for mutual legal assistance.

6. Without prejudice to the norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 8

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the identification, detection and freezing or seizure of any funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture.

2. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the forfeiture of funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 and the proceeds derived from such offences.

3. Each State Party concerned may give consideration to concluding agreements on the sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, of the funds derived from the forfeitures referred to in this article.

4. Each State Party shall consider establishing mechanisms whereby the funds derived from the forfeitures referred to in this article are utilized to compensate the victims of offences referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), or their families.

5. The provisions of this article shall be implemented without prejudice to the rights of third parties acting in good faith.

Article 9

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

a tento stát nevydá tuto osobu do kteréhokoliv ze států – smluvních stran, které ustavily svou jurisdikci v souladu s odstavcem 1 nebo 2.

5. Pokud více než jeden stát – smluvní strana uplatňuje jurisdikci nad trestnými činy uvedenými v článku 2, příslušné státy – smluvní strany se vynasnaží vhodně koordinovat svá opatření, zejména pak ta, která se týkají podmínek pro trestní stíhání a způsobů vzájemné právní pomoci.

6. Aniž jsou dotčeny normy obecného mezinárodního práva, nevylučuje tato Úmluva výkon jakékoliv trestní jurisdikce ustavené státem – smluvní stranou v souladu s jeho vnitrostátním právem.

Článek 8

1. Každý stát – smluvní strana přijme v souladu se svými vnitrostátními právními principy příslušná opatření pro identifikaci, odhalování a zmrazení nebo zabavení jakýchkoliv finančních prostředků, použitých nebo vyčleněných za účelem spáchání trestných činů uvedených v článku 2, a rovněž výnosů pocházejících z takových trestných činů, pro účely možné konfiskace.

2. Každý stát – smluvní strana přijme v souladu se svými vnitrostátními právními principy příslušná opatření pro konfiskaci finančních prostředků, použitých nebo vyčleněných za účelem spáchání trestných činů uvedených v článku 2, a výnosů pocházejících z takových trestných činů.

3. Každý dotčený stát – smluvní strana může zvážit možnost uzavření dohod s ostatními státy – smluvními stranami o pravidelném nebo případ od případu stanoveném podílu na finančních prostředcích pocházejících z konfiskací zmíněných v tomto článku.

4. Každý stát – smluvní strana zváží možnost vytvoření mechanismů, pomocí nichž budou finanční prostředky pocházející z konfiskací zmíněných v tomto článku využity pro odškodnění obětí trestných činů zmíněných v článku 2, odstavci 1, písmeni (a) nebo (b), nebo jejich rodin.

5. Ustanovení tohoto článku budou prováděna bez újmy na právech třetích stran jednajících v dobré víře.

Článek 9

1. Po obdržení informací, že osoba, která spáchala nebo je podezřelá ze spáchání trestného činu uvedeného v článku 2, může být přítomna na jeho území, přijme dotčený stát – smluvní strana taková opatření, jaká mohou být podle jeho vnitrostátního práva nezbytná pro vyšetřování skutečností obsažených v těchto informacích.

2. Má-li stát – smluvní strana, na jehož území je pachatel nebo údajný pachatel přítomen, za prokázané, že okolnosti tak vyžadují, přijme podle svého vnitrostátního práva příslušná opatření tak, aby zajistil přítomnost této osoby pro účely trestního stíhání nebo vydání.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph (b), or paragraph 2, subparagraph (b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate,

3. Jakákoliv osoba, ve vztahu k níž jsou přijímána opatření zmíněná v odstavci 2, bude oprávněna k tomu, aby:

- (a) bez prodlení navázala spojení s nejbližším příslušným představitelem státu, jehož občanem je tato osoba nebo který je jinak oprávněn k ochraně práv této osoby, nebo – jestliže tato osoba je osobou bez státní příslušnosti – toho státu, na jehož území má tato osoba své obvyklé bydliště;
- (b) byla navštívena představitelem tohoto státu;
- (c) byla informována o svých právech podle písmen (a) a (b).

4. Práva zmíněná v odstavci 3 budou uplatňována v souladu se zákony a předpisy toho státu, na jehož území je pachatel nebo údajný pachatel přítomen, s tím, že zmíněné zákony a předpisy musí umožňovat, aby byl dán plný účinek účelům, pro něž jsou zamýšlena práva udělená podle odstavce 3.

5. Ustanoveními odstavců 3 a 4 nebude dotčeno právo kteréhokoliv státu – smluvní strany uplatňujícího jurisdikci v souladu s článkem 7, odstavcem 1, písmenem (b), nebo odstavcem 2, písmenem (b), vyzvat Mezinárodní komisi Červeného kříže k tomu, aby navázala spojení s údajným pachatelem a navštívila jej.

6. Pokud stát – smluvní strana vezme ve shodě s tímto článkem nějakou osobu do vazby, okamžitě oznámí, přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů, těm státům – smluvním stranám, které ustavily jurisdikci v souladu s článkem 7, odstavcem 1 nebo 2, a, bude-li to považovat za vhodné, jakýmkoliv jiným zainteresovaným státům – smluvním stranám skutečnost, že taková osoba je ve vazbě, a okolnosti, které odůvodňují zadržení této osoby. Stát, který vede vyšetřování zamýšlené v odstavci 1, bude zmíněné státy – smluvní strany o svých zjištěních neprodleně informovat a sdělí jim, zda má v úmyslu vykonávat jurisdikci.

Článek 10

1. Stát – smluvní strana, na jehož území je údajný pachatel přítomen, bude povinen v případech, na něž se vztahuje článek 7, za předpokladu, že tuto osobu nevydá, bez jakékoliv výjimky a bez ohledu na to, zda či nikoliv byl trestný čin spáchán na jeho území, předat případ bez zbytečného prodlení svým kompetentním orgánům za účelem stíhání, prostřednictvím soudního řízení v souladu se zákony tohoto státu. Tyto orgány přijmou své rozhodnutí stejným způsobem jako v případě jakéhokoliv jiného závažného trestného činu podle práva tohoto státu.

2. Kdykoliv je státu – smluvní straně podle jeho vnitrostátního práva povoleno vydat nebo jinak předat jednoho ze svých občanů pouze za podmínky, že tato osoba bude vrácena tomuto státu k výkonu trestu uloženého jako výsledek soudního nebo jiného řízení, pro něž byla tato extradice nebo předání této osoby požadováno, a tento stát a stát požadující extradici této osoby se shodnou na této alternativě a na dalších

such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 11

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.
2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.
5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.
2. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the ground of bank secrecy.
3. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

podmínkách, které mohou považovat za vhodné, bude taková podmíněná extradice nebo takové podmíněné předání postačující pro splnění povinnosti uvedené v odstavci 1.

Článek 11

1. Trestné činy uvedené v článku 2 budou považovány za trestné činy, které jsou jako trestné činy podléhající extradici zahrnuty do jakékoliv extradiční smlouvy existující mezi kterýmikoliv státy – smluvními stranami před vstupem v platnost této Úmluvy. Státy – smluvní strany se zavazují zahrnout tyto trestné činy jako trestné činy podléhající extradici do každé extradiční smlouvy, která mezi nimi bude následně uzavřena.

2. Pokud stát – smluvní strana, který podmiňuje extradici existencí smlouvy, obdrží žádost o extradici od jiného státu – smluvní strany, s nímž nemá uzavřenu žádnou extradiční smlouvu, může dožádaný stát – smluvní strana podle své volby vzít v úvahu tuto Úmluvu jako právní základ pro extradici ve vztahu k trestným činům uvedeným v článku 2. Extradice bude podléhat ostatním podmínkám stanoveným právem dožádaného státu.

3. Státy – smluvní strany, které nepodmiňují extradici existencí smlouvy, budou uznávat trestné činy uvedené v článku 2 jako trestné činy podléhající extradici mezi sebou navzájem, s ohledem na podmínky stanovené právem dožádaného státu.

4. V případě nutnosti budou trestné činy uvedené v článku 2 posuzovány pro účely extradice mezi státy – smluvními stranami, jako by byly spáchány nejen v místě, kde k nim došlo, ale také na území států, které ustavily jurisdikci v souladu s článkem 7, odstavci 1 a 2.

5. Ustanovení všech extradičních smluv a dohod mezi státy – smluvními stranami týkající se trestných činů uvedených v článku 2 budou považována za modifikovaná mezi státy – smluvními stranami v rozsahu, v jakém jsou neslučitelná s touto Úmluvou.

Článek 12

1. Státy – smluvní strany si budou navzájem poskytovat nejvyšší míru pomoci ve spojení s trestním vyšetřováním nebo trestním nebo extradičním řízením ve vztahu k trestným činům uvedeným v článku 2, včetně pomoci při získávání důkazů, které mají ve svém držení, nezbytných pro soudní řízení.

2. Státy – smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vzájemnou právní pomoc z důvodu bankovního tajemství.

3. Dožadující strana nebude předávat ani využívat informace nebo důkazy poskytnuté dožádanou stranou pro vyšetřování, stíhání nebo řízení jiná, než jaká jsou stanovena v žádosti, bez předchozího souhlasu dožádané strany.

4. Each State Party may give consideration to establishing mechanisms to share with other States Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to article 5.

5. States Parties shall carry out their obligations under paragraphs 1 and 2 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance or information exchange that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 13

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a fiscal offence. Accordingly, States Parties may not refuse a request for extradition or for mutual legal assistance on the sole ground that it concerns a fiscal offence.

Article 14

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 15

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 16

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 2 may be transferred if the following conditions are met:

4. Každý stát – smluvní strana může vzít v úvahu vytvoření mechanismů pro sdílení informací nebo důkazů, které jsou potřebné pro stanovení trestněprávní, civilněprávní nebo správněprávní odpovědnosti podle článku 5, s ostatními státy – smluvními stranami.

5. Státy – smluvní strany budou plnit své závazky podle odstavců 1 a 2 ve shodě s jakýmkoliv smlouvami nebo jinými dohodami, které mezi nimi mohou existovat, o vzájemné právní pomoci nebo výměně informací. V případě neexistence takových smluv nebo dohod si budou státy – smluvní strany poskytovat vzájemnou pomoc v souladu se svým vnitrostátním právem.

Článek 13

Žádný z trestných činů uvedených v článku 2 nebude pro účely extradice nebo vzájemné právní pomoci považován za finanční trestný čin. V souladu s tím nesmějí státy – smluvní strany odmítnout žádost o extradici nebo vzájemnou právní pomoc výhradně z toho důvodu, že se týká finančního trestného činu.

Článek 14

Žádný z trestných činů uvedených v článku 2 nebude pro účely extradice nebo vzájemné právní pomoci považován za politický trestný čin nebo za trestný čin spojený s politickým trestným činem nebo za trestný čin inspirovaný politickými motivy. V souladu s tím nesmí být žádost o extradici nebo o vzájemnou právní pomoc založená na takovém trestném činu odmítnuta výhradně z toho důvodu, že se týká politického trestného činu nebo trestného činu spojeného s politickým trestným činem nebo trestného činu inspirovaného politickými motivy.

Článek 15

Nic z toho, co je obsaženo v této Úmluvě, nebude vykládáno jako ukládající povinnost extradice nebo povinnost poskytnutí vzájemné právní pomoci, jestliže dožádaný stát – smluvní strana má závažné důvody k tomu, aby se domníval, že žádost o extradici pro trestné činy uvedené v článku 2 nebo o vzájemnou právní pomoc ve vztahu k těmto trestným činům byla podána za účelem stíhání nebo potrestání nějaké osoby kvůli rase, náboženství, národnosti, etnickému původu nebo politickým názorům této osoby nebo že vyhovění této žádosti by způsobilo újmu na postavení této osoby z jakéhokoli z těchto důvodů.

Článek 16

1. Osoba, která je ve vazbě nebo si odpykává trest na území jednoho státu – smluvní strany a jejíž přítomnost v jiném státu – smluvní straně je požadována za účelem identifikace, svědectví nebo jiného poskytnutí pomoci při získávání důkazů pro vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v článku 2, může být převezena, jestliže jsou splněny následující podmínky:

- (a) The person freely gives his or her informed consent;
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 17

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 18

1. States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by taking all practicable measures, *inter alia*, by adapting their domestic legislation, if necessary, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including:

- (a) tato osoba k tomu dá svobodně svůj informovaný souhlas;
- (b) kompetentní orgány obou států s tím souhlasí, s výhradou takových podmínek, jaké mohou tyto státy považovat za vhodné.

2. Pro účely tohoto článku:

- (a) stát, do něž je tato osoba převezena, bude mít pravomoc a povinnost držet převezenou osobu ve vazbě, není-li jinak požadováno nebo schváleno státem, z něž byla tato osoba převezena;
- (b) stát, do něž je tato osoba převezena, bez prodlení splní svou povinnost vrátit tuto osobu do vazby státu, z něž byla tato osoba převezena, jak bylo dohodnuto dříve nebo jinak odsouhlaseno kompetentními orgány obou států;
- (c) stát, do něž je tato osoba převezena, nebude vyžadovat od státu, z něž byla tato osoba převezena, aby pro návrat této osoby zahájil extradiční řízení;
- (d) převezené osobě bude ve prospěch trestu odpykáváného ve státě, z něž je tato osoba převezena, započítána doba strávená ve vazbě toho státu, do něž byla převezena.

3. Pokud s tím nebude souhlasit stát – smluvní strana, z něž má být nějaká osoba převezena v souladu s tímto článkem, nebude tato osoba, ať je její státní příslušnost jakákoliv, trestně stíhána nebo zadržována nebo vystavena jakémukoliv jinému omezení své osobní svobody na území státu, do něž je tato osoba převezena, ve vztahu k činům nebo odsouzením předcházejícím jejímu odjezdu z území státu, z něž byla taková osoba převezena.

Článek 17

Jakékoliv osobě, která je vzata do vazby nebo ve vztahu k níž jsou přijata jakákoliv jiná opatření nebo vedeno řízení ve shodě s touto Úmluvou, bude zaručeno spravedlivé zacházení, včetně požívání veškerých práv a záruk v souladu s právem státu, na jehož území je tato osoba přítomna, a aplikovatelnými ustanoveními mezinárodního práva včetně mezinárodního práva lidských práv.

Článek 18

1. Státy – smluvní strany budou spolupracovat při prevenci trestných činů uvedených v článku 2 tím, že přijmou veškerá proveditelná opatření – mimo jiné přizpůsobením svých vnitrostátních zákonů, jestliže to bude nezbytné – pro prevenci a boj na svých příslušných územích proti přípravám ke spáchání těchto trestných činů uvnitř nebo mimo svá území, včetně:

(a) Measures to prohibit in their territories illegal activities of persons and organizations that knowingly encourage, instigate, organize or engage in the commission of offences set forth in article 2;

(b) Measures requiring financial institutions and other professions involved in financial transactions to utilize the most efficient measures available for the identification of their usual or occasional customers, as well as customers in whose interest accounts are opened, and to pay special attention to unusual or suspicious transactions and report transactions suspected of stemming from a criminal activity. For this purpose, States Parties shall consider:

(i) Adopting regulations prohibiting the opening of accounts the holders or beneficiaries of which are unidentified or unidentifiable, and measures to ensure that such institutions verify the identity of the real owners of such transactions;

(ii) With respect to the identification of legal entities, requiring financial institutions, when necessary, to take measures to verify the legal existence and the structure of the customer by obtaining, either from a public register or from the customer or both, proof of incorporation, including information concerning the customer's name, legal form, address, directors and provisions regulating the power to bind the entity;

(iii) Adopting regulations imposing on financial institutions the obligation to report promptly to the competent authorities all complex, unusual large transactions and unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or obviously lawful purpose, without fear of assuming criminal or civil liability for breach of any restriction on disclosure of information if they report their suspicions in good faith;

(iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic or international.

2. States Parties shall further cooperate in the prevention of offences set forth in article 2 by considering:

(a) Measures for the supervision, including, for example, the licensing, of all money-transmission agencies;

(b) Feasible measures to detect or monitor the physical cross-border transportation of cash and bearer negotiable instruments, subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the freedom of capital movements.

3. States Parties shall further cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by exchanging accurate and verified information in accordance with their domestic law and coordinating administrative and other measures taken, as appropriate, to prevent the commission of offences set forth in article 2, in particular by:

- (a) opatření pro zákaz nelegálních aktivit osob a organizací na svých územích, které vědomě podporují, podněcují, organizují nebo se podílejí na páchání trestných činů uvedených v článku 2;
- (b) opatření požadujících od finančních institucí a ostatních profesí, které jsou zapojené do finančních transakcí, aby používaly nejúčinnějších dostupných opatření pro identifikaci svých obvyklých nebo příležitostných zákazníků a také zákazníků, v jejichž zájmu jsou otevřeny účty, a věnovaly zvláštní pozornost neobvyklým nebo podezřelým transakcím a hlásily transakce podezřelé z toho, že mají svůj původ v trestné činnosti. Za tímto účelem státy – smluvní strany vezmou v úvahu:
- (i) přijetí předpisů zakazujících otevření účtů držitelům nebo oprávněným, kteří jsou neidentifikovaní nebo neidentifikovatelní, a opatření pro zajištění toho, že tyto instituce ověří identitu skutečných vlastníků v takových transakcích;
 - (ii) ve vztahu k identifikaci právnických osob požadavek, aby finanční instituce v případě nutnosti přijaly opatření pro ověřování právní existence a struktury zákazníka získáním důkazu o legálním ustavení – buď z veřejného registru nebo od zákazníka nebo obojím způsobem – včetně informací týkajících se jména zákazníka, právní formy, adresy, ředitelů a ustanovení upravujících pravomoc přijímat závazky jménem právnické osoby;
 - (iii) přijetí předpisů ukládajících finančním institucím povinnost, aby kompetentním orgánům neprodleně oznámily všechny složité, neobvyklé rozsáhlé transakce a neobvyklé struktury transakcí, které nemají žádný zřejmý ekonomický nebo evidentně zákonný účel, aniž by se musely obávat převzetí trestně-právní nebo civilněprávní odpovědnosti za porušení jakéhokoli omezení týkajícího se poskytnutí informací, jestliže svá podezření oznámí v dobré víře;
 - (iv) požadavek, aby finanční instituce uchovávaly alespoň po dobu pěti let všechny nezbytné záznamy o transakcích jak vnitrostátních, tak mezinárodních.

2. Státy – smluvní strany budou dále spolupracovat při prevenci trestných činů uvedených v článku 2 tím, že vezmou v úvahu:

- (a) opatření pro dohled, včetně například udělování licencí, nad všemi subjekty zabývajícími se peněžními převody;
- (b) proveditelná opatření pro odhalování nebo sledování fyzické přepravy peněžní hotovosti a dokumentů znějících na doručitele přes hranice, za podmínky striktních záruk pro zajištění řádného použití informací a bez jakéhokoli kladení překážek volnosti kapitálových pohybů.

3. Státy – smluvní strany budou dále spolupracovat při prevenci trestných činů uvedených v článku 2 tím, že si budou vyměňovat přesné a ověřené informace v souladu se svým vnitrostátním právem a koordinovat administrativní a jiná opatření přijatá podle potřeby, aby se zabránilo spáchání trestných činů uvedených v článku 2, zejména pak tím, že:

(a) Establishing and maintaining channels of communication between their competent agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences set forth in article 2;

(b) Cooperating with one another in conducting inquiries, with respect to the offences set forth in article 2, concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons in respect of whom reasonable suspicion exists that they are involved in such offences;

(ii) The movement of funds relating to the commission of such offences.

4. States Parties may exchange information through the International Criminal Police Organization (Interpol).

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 21

Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes of the Charter of the United Nations, international humanitarian law and other relevant conventions.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

- (a) vytvoří a budou udržovat komunikační spojení mezi svými k tomu příslušnými orgány a službami, aby byla usnadněna bezpečná a rychlá výměna informací týkajících se všech aspektů trestných činů uvedených v článku 2;
 - (b) budou vzájemně spolupracovat při vedení vyšetřování, které se, pokud jde o trestné činy uvedené v článku 2, týká:
 - (i) totožnosti, místa pobytu a činnosti osob, vůči nimž existuje důvodné podezření, že jsou zapojeny do takových trestných činů;
 - (ii) pohybu finančních prostředků vztahujících se k páčání takových trestných činů.
4. Státy – smluvní strany si mohou vyměňovat informace prostřednictvím Mezinárodní policejní organizace (Interpol).

Článek 19

Stát – smluvní strana, v němž je údajný pachatel stíhán, sdělí v souladu se svým vnitrostátním právem nebo použitelnými postupy konečný výsledek soudního řízení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který předá tyto informace ostatním státům – smluvním stranám.

Článek 20

Státy – smluvní strany budou plnit své závazky podle této Úmluvy způsobem, který je v souladu s principy svrchované rovnosti a územní celistvosti států a principy nezasahování do vnitřních záležitostí jiných států.

Článek 21

Nic z toho, co je obsaženo v této Úmluvě, se nebude dotýkat jiných práv, závazků a povinností států a jednotlivců podle mezinárodního práva, zejména cílů Charty Organizace spojených národů, mezinárodního humanitárního práva a jiných příslušných úmluv.

Článek 22

Nic z toho, co je obsaženo v této Úmluvě, neopravňuje stát – smluvní stranu k tomu, aby se na území jiného státu – smluvní strany ujal výkon jurisdikce nebo plnění funkcí, které jsou vyhrazeny výlučně orgánům tohoto jiného státu – smluvní strany podle jeho vnitrostátního práva.

Article 23

1. The annex may be amended by the addition of relevant treaties that:
 - (a) Are open to the participation of all States;
 - (b) Have entered into force;
 - (c) Have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twenty-two States Parties to the present Convention.
2. After the entry into force of this Convention, any State Party may propose such an amendment. Any proposal for an amendment shall be communicated to the depositary in written form. The depositary shall notify proposals that meet the requirements of paragraph 1 to all States Parties and seek their views on whether the proposed amendment should be adopted.
3. The proposed amendment shall be deemed adopted unless one third of the States Parties object to it by a written notification not later than 180 days after its circulation.
4. The adopted amendment to the annex shall enter into force 30 days after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for all those States Parties having deposited such an instrument. For each State Party ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twenty-second instrument, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 24

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Článek 23

1. Příloha může být pozměňována doplňováním příslušných smluv, které:

- (a) jsou otevřeny účasti všech států;
- (b) vstoupily v platnost;
- (c) ratifikovalo, přijalo, schválilo nebo k nim přistoupilo alespoň dvaadvacet států – smluvních stran této Úmluvy.

2. Po vstupu v platnost této Úmluvy může kterýkoliv stát – smluvní strana navrhnout výše uvedenou změnu. Jakýkoliv návrh na změnu bude sdělen depozitáři písemnou formou. Depozitář oznámí návrhy, které vyhovují požadavkům odstavce 1, všem státům – smluvním stranám a vyžádá si jejich názory na to, zda by navrhovaná změna měla být přijata.

3. Navrhovaná změna bude považována za přijatou, pokud proti ní jedna třetina států – smluvních stran nepodá námitku prostřednictvím písemného oznámení nejpozději do 180 dní od jejího rozeslání.

4. Přijatá změna přílohy vstoupí v platnost třicet dní po uložení dvaadvacaté ratifikační listiny či listiny o přijetí nebo schválení takové změny pro všechny státy – smluvní strany, které takovou listinu uložily. Pro každý stát – smluvní stranu ratifikující, přijímající nebo schvalující tuto změnu po uložení dvaadvacaté listiny vstoupí tato změna v platnost třicátý den poté, co tento stát – smluvní strana uloží svoji ratifikační listinu či listinu o přijetí nebo schválení.

Článek 24

1. Jakýkoliv spor mezi dvěma nebo více státy – smluvními stranami týkající se výkladu nebo aplikace této Úmluvy, který nelze urovnat v rozumné době prostřednictvím jednání, bude na žádost jednoho z nich předložen k rozhodčímu řízení. Jestliže do šesti měsíců od data žádosti o rozhodčí řízení nejsou strany schopny dohodnout se na uspořádání tohoto rozhodčího řízení, může kterákoliv z těchto stran předložit spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru prostřednictvím žádosti v souladu se Statutem Dvora.

2. Každý stát může v době podpisu, ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje být vázán odstavcem 1. Ostatní státy – smluvní strany nebudou vázány odstavcem 1 ve vztahu ke kterémukoliv státu – smluvní straně, který učinil takovou výhradu.

3. Kterýkoliv stát, který učinil výhradu ve shodě s odstavcem 2, může kdykoliv odvolat tuto výhradu prostřednictvím oznámení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Article 25

1. This Convention shall be open for signature by all States from 10 January 2000 to 31 December 2001 at United Nations Headquarters in New York.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 10 January 2000.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všemi státy od 10. ledna 2000 do 31. prosince 2001 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.
2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny či listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.
3. Tato Úmluva bude otevřena k přístupu kteréhokoliv státu. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 26

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátý den následující po datu uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.
2. Pro každý stát ratifikující, přijímající nebo schvalující Úmluvu nebo přistupující k ní po uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu vstoupí Úmluva v platnost třicátý den poté, co tento stát uloží svoji ratifikační listinu či listinu o přijetí, schválení nebo přístupu.

Článek 27

1. Kterýkoliv stát – smluvní strana může tuto Úmluvu vypovědět prostřednictvím písemného oznámení generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.
2. Výpověď nabude platnosti jeden rok následující po datu, ke kterému toto oznámení obdrží generální tajemník Organizace spojených národů.

Článek 28

Originál této Úmluvy, jejíž arabský, čínský, anglický, francouzský, ruský a španělský text je stejně autentický, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle jeho ověřené kopie všem státům.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění svými vládami, podepsali tuto Úmluvu, otevřenou k podpisu v sídle Organizace spojených národů v New Yorku 10. ledna 2000.

Annex

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.
2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.
3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.
4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.
5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980.
6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.
7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.
8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.
9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

Příloha

1. Úmluva o potlačování protiprávního zmocnění se letadel, přijatá 16. prosince 1970 v Haagu.
2. Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti civilního letectví, přijatá 23. září 1971 v Montrealu.
3. Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců, přijatá 14. prosince 1973 Valným shromážděním Organizace spojených národů.
4. Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí, přijatá 17. prosince 1979 Valným shromážděním Organizace spojených národů.
5. Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů, přijatá 3. března 1980 ve Vídni.
6. Protokol o potlačování protiprávních činů násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňující Úmluvu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti civilního letectví, přijatý 24. února 1988 v Montrealu.
7. Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby, přijatá 10. března 1988 v Římě.
8. Protokol o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevně ukotvených plošin umístěných na kontinentálním šelfu, přijatý 10. března 1988 v Římě.
9. Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků, přijatá 15. prosince 1997 Valným shromážděním Organizace spojených národů.

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAH0-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamáce:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.